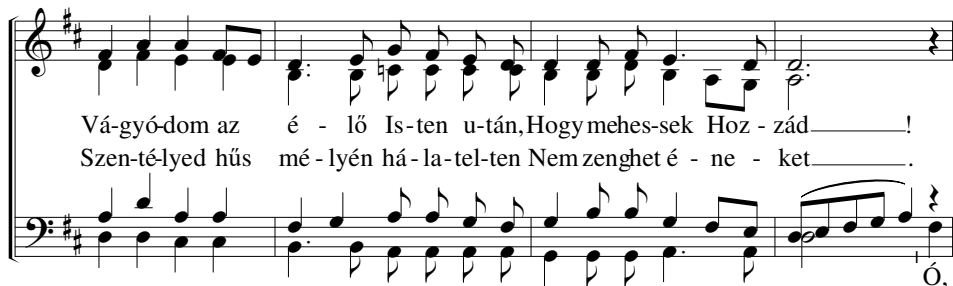

244. Mint szarvas hús vízforrásra...

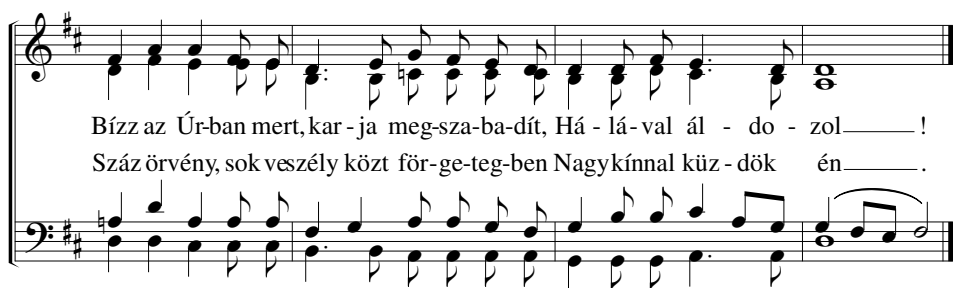
1. Mint szarvas hús víz - for-rás - ra, Úgy szom-ja-zik lel-kem Rád _____!
 2. Rád gon-dol-va, ár - va lel - kem A bá - nat-ban ég, e - ped _____,

Vá-gyó-dom az é - lő Is-ten u-tán, Hogy mehes-sek Hoz - zád _____!
 Szen-té-lyed hús mé - lyén há - la-tel-ten Nem zenghet é - ne - ket _____.

Mértcsüggedsz el én lel - kem, Hisz paj - zsod Ő és tá - ma-szod!
 Üd - vő - zít Is-ten en - gem, Ha - bár ma Her - mon - hegy tö - vén

Bízz az Úr-ban mert, kar - ja meg-sza-ba-dít, Há - lá-val ál - do - zol _____!
 Száz örvény, sok veszély közt für-ge-teg-ben Nagykinál küz - dök én _____.

3. Napjaim mily jók valának, Míg megálda engemet!
 Hálám ott az Izráel Urának, Éj-, nappal zenghetet.
 Kérve kérek, ó, védj meg, Ne hagyj el itt se, ó, vigyázz!
 Mért szorongathat álnok ellenségem, S mért érhet ennyi gyász?

4. Csontjaimat porba ontják, Majd' szétzúznak engemet!
 S gúnykacgva folyton hajtogatják: Hol van az Istened?
 Mért vagy bús árva lelkem, Miért szorongasz oly nagyon?
 Higgy és bízzál hű, édes Istenedben, Lesz még dal ajkadon!